

[Lilli Gyldenkilde]

har VS sagt, det har Det Radikale Venstre sagt, det har Kristeligt Folkeparti sagt, det har den konservative ordfører sagt, og det mener vi – undskyld, Socialdemokratiet glemte jeg. Det vil sige, at der er et stort flertal for det her. Lad os så bare diskutere, hvordan vi når frem til det.

Lad mig lige sige om det her med, at det foregår i amtslig regi: javel, det gør det da, men det skal vel ikke forhindre, at vi diskuterer det her i salen. Vi har lige diskuteret gymnasietanker, og jeg mener, det i meget høj grad er en amtslig sag. Hvis vi helt skulle gennemføre, at vi ikke kan diskutere, hvad der ligger i amtslig regi, så kunne vi hurtigt få for lidt at gøre. Jeg mener godt; vi kan blande os, når vi ved, at der står stillinger ubesatte. Det tal, jeg har fået – det vil jo vise sig, om det kan verificeres – er, at der er 1.600 ubesatte stillinger for sygeplejersker.

Når vi ved, hvad der sker i øjeblikket i den primære sundhedstjeneste, nemlig at der skal bruges flere og flere i f.eks. hjemmeplejen af ældre, der skal bruges flere og flere i forebyggelsessektoren, og vi nu står med en arbejdstidsnedsættelse med personalekompensation og denne regerings finansminister netop har indgået en overenskomst på det offentlige område – hvis den ellers bliver stemt igennem – så kan vi anstændigvis ikke sige, at der ikke bliver plads til og brug for, at vi skal have uddannet nogle flere sygeplejersker.

Der er lidt diskussion om, hvorvidt vi skulle have kaldt det noget andet end en ny 1.000-pladsaftale. Til det vil jeg godt sige, at vi lagde blødt ud netop med henblik på, at man kunne forhandle sig frem. Altså, hvis ikke man syntes, det var det antal sygeplejersker, vi foreslog, kunne man tage et andet, bare vi kommer i gang.

Mener man ikke, det er nødvendigt at tage fat på uddannelsen af sundhedsplejersker? Det mener jeg at det er. Der er kommuner, som slet ikke har nogen sundhedsplejerske, og det kan ikke være rimeligt. Jeg tror ikke kun, det er et mobilitetsproblem, for så vidt jeg er orienteret, går der ikke nogen ledige. Der er altså ikke nogen, der kan gå ind i de her stillinger. Men igen, det er noget af det, vi vil kunne snakke om i udvalget.

Når vi ikke har lagt os helt fast på tal her, men bare peget på en model, som vi kendte, nemlig 1.000-pladsaftalen, så var det, som jeg

tidligere har sagt, for at lægge så blødt op som overhovedet muligt.

Vi går til udvalgsarbejdet med stor fortrøstning, og jeg er sikker på, at ministeren, som næppe var så venlig over for forslaget, som jeg havde håbet, måske ikke forventet, kommer til at gå lidt hurtigere til værks i denne sag, end han måske umiddelbart havde tænkt sig.

Jeg mener, vi diskuterede denne sag i 1984, og da blev der sagt: nu skal vi lave nogle møder med indenrigsministeren og med amterne, og nu skal vi nok finde ud af det, for det er jo rigtigt nok, at der mangler noget sundhedspersonale. Mig bekendt er de møder stadig væk et punkt, man skal have sat i mødekalenderen, og det er klart, når et flertal har udtrykt her i dag, at vi har brug for sygeplejersker, så kan vi ikke vente igen i tre år på at få at vide: ja, vi har sandelig i sinde at lave møder med folk fra amterne for at få sat gang i det her.

Når jeg siger det, er det med erfaring for, hvor lang tid der er gået, men også for, hvor lang tid der naturnødvendigt må gå, før man får uddannet personale. Den gamle 1.000-pladsaftale blev i sin tid lavet foranlediget af SF. Jeg stillede forslag om den i 1978. Den blev først en realitet i 1982, ved martsforliget, og nu kan vi altså se, hvad der kom ud af det.

Samtidig står vi nu med flere timers arbejdstidsnedsættelse og med en omrokering på sundhedstjenesten i retning af, at ældre skal blive længst muligt i eget hjem. Vi har brug for mere personale af begge årsager. Så jeg mener, at i alt fald inden for et år må det ligge klart for os i Folketinget, om der er blevet noget skind af denne bjørn, som muligvis er skudt, vedrørende det her forslag, og jeg kan forsikre, at vi vil tage det op igen.

Jeg vil slutte med at sige, at vi går til udvalgsarbejdet med fortrøstning, for vi er temmelig sikre på, at vi får materiale på bordet, der dokumenterer, hvordan det ser ud. Det har vi; jeg har ikke bare stillet dette forslag ud i den klare, blå luft. Jeg har samlet oplysninger igennem temmelig lang tid og også fået oplysninger fra amterne. De bilag kan vi skaffe frem. De har ligget i henholdsvis kommunaludvalget og arbejdsmarkedsudvalget. Vi har spurgt den vej rundt. Der er materiale, som vil vise, at det er dokumenterbart, og da vi har flere ordføreres ord for, at når det